

ditforeningernes Interessenter en ret udbredt Misfornøjelse med den Maade, hvorpaa disse Valg foregaar. Fremgangsmaaden ved Valg af Repræsentanter og Vurderingsmænd er noget forskellig i de forskellige Kreditforeninger. I nogle Kreditforeningsstatutter er skriftlig Afstemning udtrykkelig foreskrevet, i andre er der ikke nogen positiv Bestemmelse derom, men saa vidt mig bekendt foregaar disse Valg altid ved skriftlig Afstemning. Ved den Maade, hvorpaa Afstemningen foregaar, maa det nødvendigvis eller kan i alt Fald let komme til vedkommende Funktionærs Kundskab, hvorledes den enkelte stemmer. Men man har baade ved politiske og kommunale Valg indført hemmelig Afstemning, for at hver enkelt skal kunne vælge fuldstændig uafhængigt, saa at han kan afgive sin Stemme af rent saglige Grunde, og uden at han behøver at frygte nogen som helst Art af personlige Ubehageligheder, og nu er saavel Repræsentanter som Vurderingsmænd ifølge deres Stilling Folk med ikke ringe Indflydelse paa Anliggender af stor økonomisk Vigtighed for dem, der vælger dem. Efter den Maade, hvorpaa Valget foregaar, er der selvfølgelig ikke Tale om Valgtryk af nogen som helst Art, men man kan dog ikke sige, at Stemmerne afgives fuldt uafhængigt. Naar vi ved politiske og kommunale Valg er gaaet til hemmelig Afstemning, forekommer det mig, at ganske lignende Grunde maa tale for at gøre det i Kreditforeningerne. Det er mig ganske vist vel bekendt, at dette Emne ikke er noget, der hører ind under Lovgivningsmagtens Omraade — Kreditforeningerne har deres Statutter, og skal de ændres, skal det ske ved Vedtagelse af Kreditforeningernes Repræsentantskab paa en Kreditforenings Generalforsamling med Indenrigsministerens Stadfæstelse —, men jeg og flere andre har dog ment, at det vilde være af nogen Betydning her at hende Opmærksomheden paa dette Forhold. Den højtærede Indenrigsminister staar som Tilsynsmand for Kreditforeningerne, og for saa vidt han maatte billige de her fremførte Betragtninger, var det ikke umuligt, at han paa virksom Maade kunde interessere sig for, at dette Spørgsmaal blev taget op. Jeg nærer den Tro, at det var en Forandring, som vilde blive modtaget med overordentlig Glæde, og som vilde gøre Ende paa et Forhold, som mange Steder ikke har udviklet sig saa sundt, som det paa Grund af Kreditforeningernes overordentlig store Vigtighed for vort økonomiske Liv kunde ønskes.

Martin Olsen: Ved første Behandling tillod jeg mig at fremkomme med en Forespørgsel til Ministeren, om det ikke var muligt at faa oprettet et Statstrykkeri. Den højtærede Indenrigsminister gav mig et velvilligt Svar, idet han oplyste, at der havde været ført Forhandlinger indenfor Ministeriet om Oprettelsen af et saadant, og af Betænkningens Nr. 77 ses det, at der har været afholdt et Samraad om Oprettelsen af et saadant Statstrykkeri. Jeg vil derfor tillade mig at anmode den højtærede Minister om at oplyse, hvilket Resultat der i saa Henseende foreligger, da jeg anser det for at være en nogenlunde vigtig Sag, der burde fremmes saa snart som muligt.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Finansudvalget har haft to Samraad med den højtærede Indenrigsminister om Spørgsmaal, som har været behandlede i Prisreguleringskommissionen. Det første vedrører Sukker. Det ses af den Hvidbog, som Ministeren har tilstillet os om dette Spørgsmaal, at dette har været behandlet i Prisreguleringskommissionen. Man vil huske, at Fabrikkerne forhøjede Priserne i Juni Maaned i Fjor og senere atter forhøjede Prisen paa Melis fra 32 Øre til 35 Øre pr. Kilo. Det er ikke klart af den Hvidbog, som er blevet tilstillet Rigsdagen, hvilket Resultat disse Forhandlinger imellem Prisreguleringskommissionen og Sukkerfabrikernes Direktør, Hr. Gammeltoft, har ført til, idet Hr. Gammeltoft afsluttede Debatten med et Brev til Prisreguleringskommissionens Formand, Grosserer Hage, hvori det hedder — jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle Linier —, at han frafalder ganske Ønsket om at besvare en Udtalelse fra den ærede Kommissions Side angaaende de Priser, som De danske Sukkerfabrikker hidtil har holdt, og angaaende de Priser, som Selskabet i den nærmeste Fremtid agter at ansætte for indenlandsk Salg. Det forekommer mig at være en noget mærkelig Udtalelse, og jeg beklager, at Direktør Gammeltoft har faaet Lov til at slippe saa billigt, idet det vilde have været meget interessant, om han vilde have motiveret, hvorfor denne Forhøjelse af Sukkerprisen fra 32 Øre til 35 Øre pr. Kilo var kommet. Jeg mener nu, at denne Prisforhøjelse var unødvendig og urimelig, fordi Sukkerfabrikkerne vilde have faaet et meget stort Udbytte til Aktionærerne, hvis de var blevet staaende ved de 32 Øre, eftersom de i saa Tilfælde skulde